

U dot ai, ke »ište dika, ke e ngat, po dāleni, te me škoni inati; pastāj e ngat prap«. Kōsete si digūane atē laf, s kišne me sabre, po duajn t e šijn atē pun, se tšiš mund ke t e ngātenej; edē i don, ke »per hatēr ten te ngrihetš tania edē t e ngātetš; edē po e ngate, neve do t i durojme parāt«. U-ngre edē ai, mori diken ē vate ē e vuri prap ne grik te gruas edē i da: »Ti dike, ke e dēre, ngat e« tri her, edē me te dene te tri hērete atē laf, u-ngre grūaja edē da, ke »tšiš me zuri ki gume mua kake špejt?« I dot i šoki, k »i bukure gums te kiš zene, po t u a ketš per berkavre miket, pa u nga ajō, ke na bere ti sot, nuke te ngālne me«. È si e pane koset aštū punen, i done bujkut, ke »nuke na jep ketē diken, ē te te lem parāt, sa te kemi den, se nga nonē her maēm edē neve ināt, ē t i dērim grat per frik, ē t i ngālem prap«. U dote bujku, ke »mua dika me lipset, se po s e dera grūane ne kaðe muaj, nuke ve mēnd, edē nga ajō nuk e jap; po per hatēr tuaj u a jap, po do me ipni edē pese kind lira akomi«. I don atā, ke »jane šum«, ē pošt ē lart e ndrejne, i lane parāt, ke kišne dene me repara nga gomari ē nga lēpuri, i dan edē di kind lira akomi edē muar diken edē ikne ē van ne štepi te ture. Per tsa dit mori ināt kosja i mað, e mori diken edē dēri te šoken; ē si e dēri, e la ne tšike, sa i škoi inati, edē vate ē i doš: »Ti dike, ke e dēre, ngat e«, po t e ngātenej! ai e kiš dērture, si lipsej; da, mori, s e ngali dot. I dot i mesmi, ke »nuke di ti, po a-me mua, te dēr gruan time, edē te šotš, ke e ngat prap«. E dēri de ai edē zuri t e ngat; da, mori, s e ngali dot. Oot i vōgli, ke »s dini ju, po jā-me-ni mua, te šini, se tšiš e ngat«. E mori de ai, edē e dēri edē ai te šoken edē me s e ngali dot. Vanē ke te tri grate e kōsevet, ē i muar ē i kate, edē u-nisne me apōfas edē vanē te vrisne bujkune, ē si vanē, e gen prape ne are edē me nuk e pjen, po dešne t e vrisn. Oot i maði, ke »mos t e vrasem, po t e maēm edē t e mbikem ne det«. Atjē bujku kiš dēsin me fare, ke kiš maē edē mbil aren; si pane dēsin koset, e derde faren edē muar bujkun, e vune ne dēse edē e lið griken e dēsit mirē edē e muar ne krahe, te vijne t e šijne ne det, te mbilej; vanē nier afer detil; atjē e lan te vijne te geñen vend, se ku t e šijn. Edē aštū van koset ē kerkojn per vend; bujku atjē, k e lan mbernda ne dēse, zuri ē doš, ke »s e dua u te bukuren e deut, se u jam plak, s j a kam takān«. Atjē škonej ne tšobān me den ē e ndjeu bujkun, ke doš atō lāse; vate de tšobani atjē ne dēsi ē i foli, i da, ke »tš je ti atjē